

[Finansministeren.]

millioner vil få en ret ofte betydelig skattelettelse. For den øvrige del af befolkningen vil indtræde forhøjelser, der dog i mange tilfælde vil være ret små.

Dette må imidlertid ikke forstås således, at det udelukkende er den del af befolkningen, der har de mindre indkomster, som får nedsættelser. Ændringerne i skattebyrden sker ikke alene efter indkomstens størrelse, men også efter andre kriterier.

Som tidligere nævnt bortfalder de såkaldte forsørgerfradrag og dermed også det tidligere anvendte forsørgerbegreb, som jo ikke alene indenfor skattelovgivningen har givet anledning til mange vanskeligheder og hyppigt til stor utilfredshed. Det personfradrag, som sættes i stedet, fastholder den del af forsørgerbegrebet, som består i, at man kan sige, at der i et ægteskab er to personer, som skal leve af ægtefællernes samlede indtægt, medens fremtidig alle enlige uafhængig af deres eventuelle tidligere ægteskabelige stilling får et personfradrag, som jo iøvrigt er sat betydeligt i vejret. Endelig bygger forslagene på den opfattelse, at den egentlige forsørgerbyrde indtræder, når skatteyderen får børn at forsørge. Det er i disse tilfælde, at der særlig tiltrænges nedsættelse af beskatningen. Dette har ført til, at skattelettelserne fortrinsvis er givet til gifte og iøvrigt til alle med børn.

Samtidig opnår ugifte den fordel, at alle spekulationer om skattens ændring ved ægteskabs indgåelse kan ophøre, idet skatten såfremt den samlede indtægt ligger under en snes tusinde kroner, vil være ganske den samme, hvadenten to unge med hver sin indkomst er gift eller ej. Opgiver den unge kone sit erhverv, vil manden til gengæld få en skattelettelse, fordi hustruen bevarer sit personfradrag. Skulle hun senere få lyst til at genoptage sit udeerhverv, vil merindtægten herved kun blive beskattet med de omtalte faste procenter. Tvinges kun endelig trods børn i ægteskabet til at arbejde ude, vil børnetilskuddet blive forhøjet med indtil 50 pct.

Denne sidste regel hænger sammen med, at det nugældende hustrufradrag foreslås afskaffet. Dets forhøjelse til højst 2 000 kr. blev gennemført med den motivering, at skatten ved ægteskabs indgåelse på grund

af progression og aftagende forsørgerfradrag blev stærkt øget, når begge ægtefæller havde indkomst. Da dette nu ikke mere vil være tilfældet, er motivet for fradraget bortfaldet, men fradraget har i visse tilfælde medført, at to ægtefæller, der begge har haft indkomst, har betalt en lavere skat, end hvis de havde været beskattet hver for sig. Dette må forekomme uholdbart, men på den anden side socialt gunstigt i de tilfælde, hvor der er børn i ægteskabet, og hvor det måske er for at underholde børnene, at moderen har arbejde ude. For at fastholde denne skattelettelse er børnetilskuddet som før nævnt foreslået forhøjet med indtil 50 pct. i disse tilfælde. Forslaget er således i sin helhed præget af en virkelig familiepolitisk linie.

Derudover vil forslagene medføre ret væsentlige skattnedsættelser, der for de mindste indkomsters vedkommende kan betyde næsten fuldstændigt bortfald af indkomstskatten. For indkomsterne imellem 5 000 kr. og 25 000 kr. vil skatten almindeligvis blive nedsat med 5—15 pct., i visse tilfælde op til 20 pct. Nedsættelsernes omfang vil afhænge noget af, hvor høj særlig den kommunale beskatning har været i forvejen. Har den kommunale beskatning for en indkomstgruppe ligget over den gennemsnitlige, vil den totale nedsættelse af skatten blive større. Har omvendt den hidtidige kommuneskat været forholdsvis lav, vil nedsættelsen blive mindre, og i tilfælde som f. eks. for ugifte i København, hvor skatten hidtil har været meget lav, vil der blive tale om en forhøjelse, dog ikke for de mindste indkomster. For indkomsterne imellem en 25 000 kr. og et halvt hundrede tusinde vil den samlede indkomstskat stige med op til en halv snes procent, og for de større indkomster med indtil en snes procent. Også i disse tilfælde vil forhøjelsen være noget afhængig af den hidtidige kommunale indkomstskat. Forhøjelsen vil således være væsentligt større i landkommunerne end i hovedstadskommunerne.

I det hele taget vil forskellene i beskatningen af samme indkomst blive mindre, fordi den kommunale indkomstskat foreslås beregnet efter mere ensartede regler end i dag. Dette vil særlig gælde indkomster på over ca. 20 000 kr., hvor påligningen af den kommunale tillægsskat vil medføre, at